LÉVAI JÚLIA

A Jó, a Rossz és a Tolmács

VISSZHANG - XLVII. évfolyam 27. szám, 2003. július 4.

Sajátosan vallásos-irodalmias megfogalmazásban tette közzé legújabb, hivatalos állásfoglalását a Magyar Rádió Rt. vezetése, a Vasárnapi Újság és annak állandó jegyzetírója védelmében. Eszerint "a pohár betelt", és "A hivatalos feljelentők ármánykodását és az ORTT állásfoglalásait ezentúl soha nem hagyjuk megválaszolatlanul". A szöveg láttán az olvasó misztikus korok világába zuhan vissza, melyben az egyik oldalon ott áll Ármány, kultúrtörténeti nevén Ahrimán, aki a gonoszkodásban most aztán végképp túlment minden határon, s ezzel felébresztette a másik oldalon a Jóság és Igazság szellemének képviselőit. Jön majd az isteni Ahura Mazda, az ő követője, a bölcs kinyilatkozásokkal tanító Zarathusztra, és - ismervén a rádió vezetőségének zene iránti vonzalmait - időnként a szabadkőműves utód, az ősz Sarastro is megjelenik. S miután így, együtt, valamely ködbe vesző hegyen, villámcsapások révén részesültek az isteni tűz bölcsességében, és magukba szívták a Jó Gondolat nyolc látomásának eszményképeit - na, mit fognak tenni?

Nem, Zarathusztrának azon a társadalmi programján már túlvagyunk, hogy a nomadizálás helyett a letelepedett állattartást válasszuk. A cselekvési program lényege most ez: "Ha kell, a független bíróságon vagy akár nemzetközi fórumokon kérjük az ellenünk indított támadások igaztalan voltának, jogszerűtlenségének megállapítását."

Ami a független bíróságot illeti: ehhez már fordult kéréssel az MR, rasszizmusa-antiszemitizmusa miatt támadott műsorainak védelmében. Ám ott az esetek igen nagy többségében nem nyerte el az üdvösséget. Hogy szerénytelen legyek: legutóbb például éppen az én, ÉS-ben megjelent cikkemet érintő per ügyében nyilvánított ki a Legfelsőbb Bíróság kifejezetten elutasító ítéletet, a felperes Magyar Rádió Rt.-vel szemben. (És mit tesz a lábtörlők istene: a Rádió krónikáiban ez, és az összes többi, számukra vesztes per nem vált hírré - csak a kis számú, egyébként más témákba megnyert perek lettek azzá, azok viszont óránként.)

A vesztes pereket százezres nagyságrendben finanszírozza a társadalom - valakinek össze kéne számolnia és közzé kéne tennie végre ezt is. [A Magyar Rádió a perekben illetékmentességet élvez - a szerk.]

Ám itt van még a szövegnek azon kitétele, miszerint "akár nemzetközi fórumokon is kérjük az ellenünk indított támadások igaztalan voltának, jogszerűtlenségének megállapítását".

Képzeljük el azokat a fordítókat, akiknek majd a peranyagban angolra, németre vagy franciára kell áttenniük például Döbrentei Kornélnak itt következő mondatát (még csak nem is a Vasárnapi Újságból, hanem a Kossuth június 18-i, esti jegyzet-rovatából): "Merthogy ezek az összeeresztési kísérletek, lásd pl. a nyilvános menórás áhítatot, az attól eltérő magyar katolikus hagyománnyal összevetve, egyetlen közös nevező volt ott is, mint mindig, a rendőrség, amely a demokrácia nevében hagyta, noha ez a faragatlan puhatolózás messze nem európai."

Most jó nekünk, ha az a kevés, idegen nyelvet beszélő értelmiségink mégis inkább a nomád állattartást fogja választani?

Lévai Júlia